

Vážení paní, vážení pane, vážení a milí přátelé, s velkou radostí Vám sdělujeme, že čistý výtěžek naší Vánoční sbírky včetně finančních prostředků, které došly na náš běžný účet, přesáhl již dva miliony korun (2 007 004 Kč)! Za tuto podporu mnohokrát děkujeme a velmi si vážíme toho, že SOOD podpořilo již víc než sedm tisíc dárců! Jen díky tomu jsme mohli v naší činnosti pokračovat, snažit se ji rozvíjet a pomáhat dětem, které to potřebují. Jsme velmi šťastni, že jen díky tomu se snad podaří v blízké době převzít a dál pro ohrožené děti provozovat zrušený Klokánek Kbely. Za každou pomoc a podporu mnohokrát děkujeme a doufáme, že spolu s Vámi budeme schopni ohroženým dětem dál pomáhat.

Holčička svůj boj o pěstounskou rodinu vyhrála

Nyní dvanáctiletá Bety ještě před rokem prožívala díky „modernímu“ pohledu na pěstounskou péči nejtěžší období svého života. Matka jí dala v půl roce do rodinného Klokánku v Dubí s tím, že nemá bydlení ani peníze. Když byly holčičce dva roky a opakované pokusy o její návrat k matce selhaly, souhlasila s pěstounskou péčí „tety“ z tohoto Klokánku a jejího manžela. Dceru zprvu několikrát do roka navštěvovala nebo alespoň zavolala. Po třech letech, když bylo holčičce pět let, se už ani jednou neozvala. Až do deseti let byla Betyнка veselá a šťastné dítě, ve škole měla samé jedničky a své nové rodiče i sourozence milovala, stejně tak jako oni ji. K úplné spojenosti jí chybělo jen to, aby se jmenovala jako její náhradní rodina. Pěstounka tedy podala návrh na změnu příjmení.

Po doručení tohoto návrhu se matka náhle probudila a požádala o svěřeni dcery do své péče. Začala tvrdit, že za ní jezdila, ale pěstounka kontakt neumožňovala. To ale nebyla pravda. Byli jsme u prvního kontaktu po pětileté přestávce. Betyнка byla ve stresu, plakala a odmítala s matkou mluvit. Jen pořad opakovala, že chce zůstat tady. Matka se rozčilovala, že je dcera pěstouny „zpracovaná“. Na námitku, že po tak dlouhé době těžko může čekat jinou reakci a na otázku, proč se pět let neozvala, matka odpověděla, že měla problémy.

Soud přibral znalky z oboru psychologie ke zjištění, zda má dívka zůstat u pěstounů, nebo se vrátit k matce. Vyšetření obou pěstounů i nezletilá věnovala znalce cca půl hodiny a dospěla

k závěru, že dívka je ze strany pěstounů proti matce negativně ovlivňována. V závěru posudku navrhla, aby se vrátila k matce. Betyнка byla zoufalá. Zhoršila se ve škole, často plakala, špatně spala. Ve škole i před sourozenci se několikrát vyjádřila, že kdyby musela odejít, radši se zabije. I když dívence bylo teprve deset let, soudkyně jí vyslechla a po dramatickém jednání ji ponechala v péči pěstounů a udělila i souhlas ke změně příjmení. Matka se odvolala. Naštěstí ještě před odvolacím jednáním vzala svůj návrh na vrácení dcery zpět. Se změnou příjmení však nesouhlasila. Odvolací soud v Ústí nad Labem zcela převzal „moderní“ bezcitný pohled na pěstounskou péči, žádost o změnu příjmení zamítl a ve svém rozsudku ze dne 10. 5. 2016 sp. zn. 13 Co 382/2015 uvedl: „Odvolací soud neshledal důvody pro udělení souhlasu za matku ke změně příjmení nezletilé, i když se matka s nezletilou nestýká, nepodílí se přímo na její výchově a ani řádně neplní svou vyživovací povinnost. Je patrné, že pěstouni nezletilou i ostatní děti podporují v tom, že jsou jejich rodiči, když se nechají oslovovat jako otec a matka. Úkolem pěstounů je v souladu s § 967 o. z. udržovat, rozvíjet a prohlubovat souměřitelnost dítěte s jeho rodiči, dalšími příbuznými a osobami blízkými. Mají povinnost umožnit styk rodičů s dítětem a nikoliv je navázat na svou rodinu.“ Jak to ale mají pěstouni udělat, když rodiče o kontakt s dítětem nestojí, už odvolací soud nevystupoval. Mají snad po nich vyhlásit pátrání? Pokud by úřady postupovaly striktně podle zákona, měly matku už dávno

zbatit rodičovské odpovědnosti a pěstouny ustanovit poručníky divenky.

§ 871 odst. 1 nového občanského zákoníku totiž zní:

Zneužívá-li rodič svoji rodičovskou odpovědnost nebo její výkon, anebo svoji rodičovskou odpovědnost nebo její výkon závazným způsobem zanedbává, soud jej jeho rodičovské odpovědnosti zbaví. Neřiká se „může zbatit“, ale „zbatí“. Znamená to, že jsou-li splněny podmínky § 871 odst. 1 NOZ, soud tak musí učinit. Je nesporné, že matka, která pět let „zapomene“ na své dítě a neplní ani vyživovací povinnost, výkon své rodičovské odpovědnosti zanedbává, a to závažně. Jenže, když jde o děti, některá ustanovení se vykládají velmi široce a jiná se ignorují.

A jaká je situace teď? Matka se již dva roky (od rozhodnutí soudu prvního stupně) neozvala a výživné nadále neplatí. Betyнка je zase šťastná a veselá dítě. O svých dvanáctých narozeninách vyslovila své tajné přání. Prý když už je jí teď dvanáct, tak by soud na její přání mohl dát a změnu příjmení povolit.

Devítiletá Betyнка ještě netuší, co jí brzy čeká

Rozhovor s Marií Vodičkovou

Dne 21. 12. 2016 uveřejnil FOD na svých stránkách Upozornění pro dárcy, v němž uvádí, že „SOOD s Fondem ohrožených dětí nespolutracuje a žádnou péči současným dětem z Klokánku neposkytuje. S jeho zpravodajem se neztotožňujeme, neboť se domníváme, že není vhodné uvádět pravá jména a fotografie jednotlivých dětí. Také se domníváme, že není správné využívat k získávání sponzorských darů práci našich Klokánků, čímž dochází ke klamání veřejnosti včetně potenciálních dárců.“ Můžete to nějak okomentovat?

Je pravda, že SOOD s FOD nespolutracuje, protože FOD o to nemá zájem. Také je pravda, že současným dětem z Klokánku žádnou péči neposkytujeme. Pravá jména a fotografie dětí uvádíme jen se souhlasem zákonných zástupců, a to jen tehdy, jedná-li se o příběh se šťastným koncem a šťastným dítětem. Pokud je dítě větší, určitě školního a staršího věku, ptáme se i na jeho názor, a pokud by s tím nesouhlasilo, fotku ani pravé jméno neuveřejníme. U ostatních případů žádné fotografie neuveřejníme, a to ani ilustrační, a jména ani křestní buď neuveřejníme vůbec, nebo s poznámkou, že jsou změněna. Práci Klokánků k získávání sponzorských darů rozhodně nevyužíváme. Z obsahu zpravodaje i našich stránek je myslím zcela zřejmé, že SOOD žádné Klokánky neprovozuje. Jestliže však dítě, jehož příběh popisujeme, žilo v Klokánku v době, kdy jsem je vedla, nevidím důvod, proč bych tuto skutečnost nemohla zmínit. Péči v Klokánku dál považují za vhodné než ustávní výchovu nebo – až na výjimky - přechodnou pěstounskou péči, a je mi líto, že dvě třetiny jich zanikly.

Ve zprávě FOD o činnosti za rok 2016 se uvádí, cituji: „V říjnu 2016 se z objektu Kbely na základě soudního rozhodnutí odstěhovala paní JUDr. Marie Vodičková, která v průběhu roku svoji přítomnosti neustále blokovala jakékoliv nakládání s touto nemovitostí, objekt byl uklizen, zkontrolován a zazimován pro další případné využití v roce 2017.“ Soud tedy rozhodl, že jste povinna se z garsonky, kterou jste obývala, vystěhovat?

Ne, soud nic takového nerozhodl. FOD sice uváděl, že hodlá Klokánek znovu zprovoznit, ale ještě loni na jaře jej chtěl

prodat původnímu kupci. Ten od kupní smlouvy odstoupil jen proto, že nebyla volná. A tomuto prodeji, navíc za dvě třetiny odhadní ceny, jsem chtěla zabránit. Když v červenci 2016 FOD vyměnil zámkou u vstupních dveří do nemovitosti, podala jsem návrh na předběžné opatření, aby mi byt byl zpřístupněn. Soud prvního stupně návrh zamítl s odůvodněním, že v roce 2008, kdy rada FOD rozhodla o mém pronájmu (když jsem svůj byt nechala svým přijatým již dospělým dětem), vyžadoval zákon na rozdíl od současné úpravy písemnou nájemní smlouvu. Proti tomu jsem podala odvolání s tím, že je potřeba postupovat podle současné právní úpravy. Odvolací soud sice mé odvolání zamítl, ale z jiných důvodů. Uvedl, že jsem žalobu sice podala posledním dnem lhůty na poštu, ale podle výkladu občanského zákoníku měla již tento den být na soudu. Advokát FOD mě pak vyzval k dobrovolnému vystěhování s tím, že žaloba by jako opožděná stejně byla zamítnuta, třebaže rozhodnutí o tom by ještě několik týdnů či měsíců trvalo. Nevystěhovala jsem se tedy nuceně na základě soudního rozhodnutí, ale dobrovolně. Mohla jsem čekat na pravomocné rozhodnutí o žalobě. Už to ale nebylo potřeba - v té době vedení FOD uvádělo, že Klokánek bude znovu provozovat.

Ale ze zprávy o činnosti nevyplývá, že by FOD objekt zprovoznil – uvádí se, že byl zazimován pro další případné využití. Víte o tom něco?

Ano. FOD již nemá o provozování Klokánku ve Kbelích zájem a souhlasil s prodejem nemovitosti tomu, kdo jí zachová pro účely ohrožených dětí. Naštěstí jeden náš sponzor se rozhodl Klokánek pro ohrožené děti zachránit, nemovitost získat a SOOD jí pronajmout. Jakmile bude kupní cena nájemným, včetně případných mimořádných záloh, uhrazena, bude nám bezúplatně převzena, a nebudeme hradit ani daň z převodu. Kupní smlouva již byla počátkem května podepsána, což nás velmi potěšilo. Jsme moc rádi, že tato krásná nemovitost s velkou zahradou bude dál sloužit ohroženým dětem. Ne ale pod názvem Klokánek, protože to je chráněná značka FOD. Provoz ale bude plně na principech Klokánků – tedy dvě hodné „tety“ se budou po týdnu střídát v péči o nejvýše čtyři děti, a to po všech stránkách, tak jako v běžné rodině. Budou i vařit, nakupovat, uklízet, a děti tak poznají běžný chod domácnosti.

A jak se tedy bude jmenovat?

Byly různé návrhy, například Skippy nebo Medvídek, ale na-

konec jsme se rozhodli pro Koalu. Je to také vačnatce, a velmi roztomilé zvířátko.

Jaká bude kapacita Koaly?

Kapacita bude stejná jako v bývalém Klokánku – tři byty 3 + kk, každý po čtyři děti, celkem tedy pro dvanáct dětí.

Jaká byla kupní cena té nemovitosti?

Třináct milionů korun, což je o tři miliony víc než při předchozím prodeji, takže i FOD na tom vydělá. Snad už teď vedení FOD nebude vadit, že jsem nakládání s nemovitostí „blokovala“ a předchozí prodej zmařila.

Jak hodnotíte uplynulý půlrok od posledního zpravodaje?

Já i moji kolegyně jsme opravdu šťastni a velmi si vážíme toho, kolik lidí SOOD podporuje. Máme již víc než sedm tisíc dárců, a to je i velká psychická podpora a povzbuzení do další činnosti. Jen díky tomu jsme mohli naši činnost rozšířit i o potravinovou a materiální pomoc pro rodiny v tíživé finanční situaci. Je to až neuvěřitelné, kolik dětí i jejich rodičů doslova hladově – kvůli nepříznivým dávkám pro nějaký chybějící doklad, nebo kvůli jejich zpoždování při přestěhování, problémům s jejich vyřizováním i kvůli lichvářským úrokům a penále, ke kterým se, stejně jako k půjčkám, při rozhodování o dávkách nepřihlíží, ale započítávají se do příjmu. Také o naše asistované kontakty je velký zájem, dokonce i od mimopražských soudů, naposledy až z Liberce. A teď i o Koalu Kbely. Ještě jednou všem našim dárcům a příznivcům moc a moc děkuji!

Ptal se: Jiří Vacek

S dětmi hůř než se psem

Když se někdo ujme zaběhlého psa a pak se najde původní majitel, lidé se srdcem dávají psovi vybrat, ke komu chce jít. Děti ale takové právo u nás nemají. Ať již jde o případy, kdy se státní orgány rozhodly, že dítě musí milovat toho rodiče, kterého určí, nebo o děti přemístované z jednoho ústavu do druhého, nebo z jedné pěstounské rodiny do druhé. Jako by to ani nebyly živé bytosti, ale kusy nábytku, se kterými je možné libovolně šoupat z místa na místo. Desítky a možná stovky dětí ročně jsou na základě soudního rozhodnutí bez přípravy – obvykle ze školy nebo ze školky – cizími lidmi odvezeny do ústavu, nebo přímo předány rodiči, kterého se bojí a se kterým mají často velmi špatné zážitky. Ani norský Barnevernet by se za tyto praktiky nemusel stydět. Ale zatímco v Norsku po nátlaku veřejnosti a médií už i státní orgány praktiky Barnevernetu odsuzují a slibují změnu, u nás zvažují svůj rozkvět:

Dva chlapi z Plzně

Dva chlapi z Plzně, nyní ve věku devíti a šesti let, odebráni v dubnu 2016 ze školy a ze školky do ústavu, protože se nechťeli stýkat se svým otcem, jemuž pak byli po čtyřech měsících svěření do péče (o kterých jsme psali v minulém zpravodaji č. 2/16 pod názvem „Matka oznámila zneužívání, přišla o děti“), dál marně po své mamince touží. Smějí ji vidět jen hodinu dvakrát týdně na OSPODu ÚMO Plzeň 2. A i když měli jakýkoli kontakt

s matkou půl roku, až do října 2016, zakázaný, takže je nemohla ovlivňovat, učení láске k otci se úřadům příliš nevede. Mladší, tehdy pětiletý chlapec, nakreslil ve školce – po svěření do péče otce – obrázek, který všechny šokoval. Bylo na něm auto a před ním ležely dvě malé postavy. Učitelce, která se ptala, co to je, vysvětlil, že auto řídí táta a přejede jeho i brácha. Při asistovaných kontaktech si obě děti matku užívají, dávají jí vlastnoručně vyrobené dárky a vymyšlejí, jak by se k ní dostaly – pomocí robota, dětského letadla, které se stane opravdovým, provrtat se, sestavit stroj, mít motorovou pilu, mapu, součástky, trampolínu, která je k ní vymřít. Mladší chlapec opakovaně říká, že by chtěl, aby táta nebyl „zlej“. Přestože sociální pracovnice tyto zoufalé výroky děti zaznamenává do svých zpráv, přestože otec matku před dětmi v říjnu 2016 fyzicky napadl a způsobil jí několikatydenní pracovní neschopnost, přestože na ni podal exekuci po údajné neplacení výživného, ačkoli bylo placeno, ale on si výživné nevyzvedával, přestože má matka již přes měsíc zablokovaný účet a deponovanou mzdu, úřady jsou stále neochvějně na straně otce. Odvolací soud pouze nařídil revizní znalecké posudky.

Čtyřlétá holčička ze Žďáru

Otec, RNDr., středoškolský učitel tělocviku, který v krátké době vystřídal několik škol a rozesílal své velmi intimní fotografie po

internetu, osm dní po narození dcery zaslal matce písemnost nazvanou „Prohlášení o zrušení otcovství“, v níž uvádí, že se svobodně a dobrovolně zřiká otcovství dcery a stvrzuje toto rozhodnutí svým podpisem. Když byly holčičce tři roky, začal se styku se svou dcerou domáhat. Po návratu k matce vedla holčička podivné řeči, k tátovi nechťela, měla noční desy, začala se pomočovat, trpěla separační úzkostí, modřinu nad horním rtem vysvětlovala tak, že jí táta dával pusinky a jí se to nelíbilo. Matka proto zaslala s dcerou k pediatrovi, dětské psychologce a gynekoložce. Všichni tyto odborníci považovali po vyšetření nezletilé její předávání do péče otce bez přítomnosti matky za vysoce rizikové. Gynekoložka podala na otce trestní oznámení pro podezření z pohlavního zneužívání. A jak to dopadlo? Jihlavská kriminálníka věc odložila, znalec matku nařkl za Münchhausenova syndromu a policie začala matku prověřovat pro trestný čin krivého obvinění. Ona sama sice žádné trestní oznámení nepodala, ale odborníky prý zmanipulovala. Soud rozhodl, že holčička bude jezdit k otci každý druhý víkend. Podle mezinárodních výzkumů je jen pět procent nahlašovaných případů pohlavního zneužívání falešných, a to zpravidla u starších dětí. U nás se ale postupuje tak, jako by tento poměr byl obrácený. Snad i u nás pod tlakem veřejnosti dojde ke změně a tyto otřesné případy, kdy úřady, které mají děti chránit, je týrají a vydávají je v nebezpečí zneužívání, skončí. Budeme se o to velmi snažit.

Co funguje, nutno zničit!

Dne 30. 3. 2017 předložila vláda do sněmovny návrh novely zákona o sociálních službách (tisk 1081), která ruší všechna zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc (ZDVOP), tedy i Klokánky.

Úlohu ZDVOP má převzít nově zřízená sociální služba zvaná „domovy pro děti na přechodnou dobu“. Pro ZDVOPy byla od roku 2013 stanovena přísná pravidla (max. 28 dětí v zařízení, jedna pečující osoba nejvýše na 4 děti, jedna sociální pracovnice nejvýše na 10 dětí). Nové „domovy“ nemají stanovena pravidla žádná, a co je nejdůležitější, nemají ani žádné nárokové financování – ani to nynější, oproti ústavům sotva poloviční. Financovány by tedy mohly být jen dotacemi tak jako jiné sociální služby – s několikaměsíčním zpožděním, bez jistoty, zda vůbec nějakou dostanou. Je logické, že kraje by financovaly především své „domovy“.

Snaha MPSV o likvidaci Klokánek, započatá v roce 2013, by v případě přijetí novely byla dokonána. Přitom Klokánky jezdily obdivovat mnohé zahraniční delegace, mj. z Norska, Anglie, Francie a Švýcarska. Například paní Paola Riva Gapani, zástupkyně ředitele Mezinárodního institutu práv dítěte v Sionu, ve svém vyjádření ke Klokánkům uvedla, že ani u nich ve Švýcarsku neviděla zařízení pro náhradní péči na tak vysoké úrovni, jako viděla ve třech Klokánkách, které se v jejím kolegově navštívila.

Výhody Klokánek jsou nesporné:

- rodině orientovaná péče, kdy „teta“ po celý týden ve dne v noci pečuje o nejvýše 4 děti v samostatném bytě, vaří, nakupuje a stará se o ně tak jako v rodině;
- nerozdělování sourozenců – možnost přijetí i velké sourozenecké skupiny bez ohledu na věk;

Přechodná pěstounská péče bez růžových brýlí

Přechodná pěstounská péče (PPP) je oficiálně i v médiích prezentovaná jako velký přínos pro děti, které nemohou vyrůst ve své vlastní rodině. Samozřejmě, že je pro dítě lepší, pokud se o ně někdo láskyplně stará v rodině, a ne ve ústavu. Jenže protěžování a výrazné finanční ohodnocení PPP má i svou stinnou stránku. Při prosazování PPP pan Macela, hlavní tvůrce a propagátor novely účinné od počátku roku 2013, přesvědčoval poslance i senátory, kteří měli vůči PPP výhrady, tvrzením, že tento typ péče bude určen jen pro miminka, která s největší pravděpodobností půjdou ve třech měsících do adopce, nebo pro děti, které se budou rády vracet domů. Ale sliby – chyby. Skutečnost je úplně jiná.

Osvojitelé se chodí na miminko jen dívat

Miminka jsou v PPP často rok, i když je dítě právně volné a osvojitelská rodina vytypovaná. Soudy odmítají předávat dítě z PPP do osvojení nebo dlouhodobé pěstounské péče na předběžné opatření, protože dítě v PPP není ohroženo. Standardní soudní řízení ale trvá, jak známo, dlouho. Budoucí osvojitelé se tak chodí na své děťátko dlouhé měsíce jen dívat, a když je konečně dostanou, miminko již chodí a žvatlá. Dříve, ještě v devadesátých letech, se novorozenci předávali osvojitelům přímo z porodnice. Z Klokánek i jiných zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc to i nyní jde na základě souhlasu OSPOD ihned, jakmile je rodina vybrána, nejčastěji ve třech měsících.

Citové trauma nevadí?

Jestliže je miminko v PPP déle než pět měsíců, vytvoří si k přechodným pěstounům citový vztah. Jak známo, tzv. specifický citový příklon se vytváří mezi čtvyřím až osmým měsícem, a pokud v této době nebo později dojde ke změně rodiny, proží-

vá dítě citové trauma, separační úzkost a pocit opuštění, které v jeho podvědomí zůstane napařádk. Dokonce i někteří přechodní pěstouni mají při předávání dítěte, které separační úzkost projevuje, problém, a požádali o osvojení dítěte. Ale se zlou se potázali. Prý profesionálně selhali a dítě bylo předáno bez ohledu na jeho pláč a zoufalství.

Ubytování v rodinách

Možná si tato traumatizační v Ústeckém kraji uvědomili, a ve snaze jim předcházet nebo je zmírnit vydali nařízení, že osvojitelé pěstouni jsou povinni tři týdny ubytovat vytypované osvojitelé nebo dlouhodobé pěstouny u sebe doma, a ti pak na oplátku jeden týden přechodné pěstouny u sebe doma. Málokomu se to líbí, ale ti, kterých se to týká, se ozvat obávají.

Čtyři sourozenci – tři rodiny

Osmiletá Vaneska, šestiletá Gábinka, čtyřlétá Klaudivka a dvouletý Petřík byli odebráni z rodiny poté, kdy matka přišla o bydlení. I když prosila, aby všechny děti byly umístěny spolu do Klokánku v Dolním Benešově, kam by to k nim měla blízko, úřad jí nevyhověl. MPSV totiž na krajské a potažmo obecní úřady „tlučí“, aby děti umístěly do PPP, a to zřejmě i za cenu rozdělení sourozenců. Vaneska a Petřík byli svěření přechodné pěstounce, kterého matka charakterizovala jako hodnou a milou paní. Gábinka a Klaudivka byly svěřeny do péče přechodného pěstouna, kterého matka charakterizovala jako nerudného pána, který dětem ani nedovolil vzít si dort, který jim přinesla k narozeninám. Obě holčičky byly i o návštěvách zakřiknuté a smutné. Před nedávnem nám nešťastná matka sdělila, že děti byly svěřeny do tří pěstounských rodin – obě mladší holčičky spolu, ale Vaneska i Petřík samostatně. Přitom všechny děti k sobě mají silný souro-

- péče téměř o polovinu levnější než péče v běžných ústavních zařízeních;
- u dětí se neprojevuje citová deprivace - malé děti se k cizím návštěvám chovají zdrženlivě, tak jako děti z běžných rodin.

V roce 2015, kdy se Klokánky díky novele účinné od roku 2013 dostaly do finančních problémů, předseda vlády i ministryně Marksová slibovali, že Klokánkům pomohou – pokud dojde k „transformaci“ FOD a ke změně ve vedení, které tuto situaci podle nich zavinilo špatným hospodařením. Paní ministryně se opakovaně veřejně vyjádřila, že „zařízení pro okamžitou pomoc mají a budou mít své místo v systému sociálně-právní ochrany dětí“, viz např. <http://www.parlamentnilisty.cz/profil/Mgr-Mi-chaela-Marksova-Tominova-4533/clanek/Zastavte-sireni-nepravd-o-klokancich-63507>. Ale jak známo - sliby chyby.

zenecký vztah. Ale na citech v době transformace péče o ohrožené děti, štědré podporované Norskými fondy, přece nezáleží.

„Vikendová“ přechodná pěstounka

Že motivací některých přechodných pěstounů jsou finance a že úřady kvalitu péče nemají vždy pod kontrolou, dokazuje následující případ: V říjnu 2016 se na SOOD obrátila tetu ročního Kryštofka spolu s paní Julií, která se o chlapečka starala ve dne v noci od neděle do pátku, zatímco přechodná pěstounka si ho brala jen na víkendy. Za to jí přechodná pěstounka dávala 8 tisíc korun měsíčně - včetně stravy, plná dalších potřeb pro miminko. V pracovní dny hlídala totiž děti cizincům - za 18 tisíc korun měsíčně. Paní Julii jí doporučila její sousedka, pěstounka jí před tím neznala. Naštěstí paní Julie se o Kryštofka starala vzorně, a protože v jednom roce ještě nebyl předaný do trvalé rodiny a ona i celá její rodina si ho zamilovali, stejně jako on je, požádala na úřad o svěření chlapce do osvojení. Úřad byl situaci sice zděšen, ale s osvojením Kryštofka paní Julii zásadně nesoouhlasil. Prý už pro chlapečka mají vytypovanou prověřenou osvojitelskou rodinu. Na náš dotaz, jak je možné, že na tuto situaci za víc než rok úřady nepřišly, nám bylo sděleno, že všechny návštěvy byly předem ohlášené, takže pěstounka si chlapce na tento den vždy přivezla domů. Předem ohlášené musí být i návštěvy tzv. doprovázejících organizací. Ani tato organizace tedy na nic nepřišla. Kromě 18 tisíc za hlídání dítěte pobírala paní pěstounka odměnu 20 tisíc korun hrubého, příspěvek na potřeby dítěte 4 500 Kč a rodičovský příspěvek. A byla to jen náhoda, že paní Julie našla přes sociální síť tetu chlapečka, od níž se dozvěděla jeho osobní údaje. Na úřad nám sdělili, že s pěstounkou bude zahájeno správní řízení, pokud sama nepožádá o vyřazení z evidence pěstounů.

Když si úředník ministerstva dělá zákon pro sebe

Otázka je, k čemu doprovázejícím organizacím vyplácí stát víc než půl miliardy korun ročně, navíc na rok dopředu, nejpozději do 15. 2. běžného roku. Je to dvakrát tolik, než stát vyplácí za péči o děti zařízením pro děti vyžadující okamžitou pomoc včetně Klokánek. Kromě toho, že návštěvy doprovázejících organizací musí být předem ohlášené, nesmějí ani nikde zjišťovat, jaká je péče o svěřené děti. Jejich úkolem je jen vzdělávání a pomoc pěstounům. Přitom se často jedná o absolventy a osoby bez životních zkušeností, které se často střídají. Za každého pěstouna, s nímž doprovázející organiza-

ce uzavře dohodu o doprovázení, dostane tato organizace 48 tisíc korun ročně. A dokonce, i když dohoda zanikne, peníze se nevrací, pokud dohoda trvala alespoň šest měsíců. Naproti tomu, když Klokánky pečovaly o tzv. přespočetné děti, nedostaly nic a příspěvek se krátil i za krátkodobou nepřítomnost. Proč je tedy stát k doprovázejícím organizacím tak štědrý a velkorysý? Odpověď je velku jednoduchá: Novelu účinnou od roku 2013 si k obrazu svému vytvořil tehdejší ředitel odboru rodiny MPSV pan Macela, který pak vytvořil i největší doprovázející organizaci – Dobrou rodinu. Mnozí pěstouni si

nám stěžovali, že právě do Dobré rodiny je úřady „verbují“. To ale není všechno. Zmíněná novela ještě uložila povinné a neustálé vzdělávání nejen pěstounům, ale všem pracovníkům sociálně-právní ochrany včetně pověřených organizací. A pan Macela je jeden z nejvytíženějších zřizovatelů. Za hodinu vzdělávání pěstounů se někdy lektorům platí i 4 tisíce korun a za pobyt na celý víkend s pěstouny i 30 tisíc korun. Zdá se, že se pomalu blížíme Norsku, kam se pan Macela a další propagátoři novely chodili zaučovat a kde, jak je známo, se na pěstounské péči přizívuje lukrativně mnoho subjektů.

Příběhy pěstounů

Není pochyb o tom, že dlouhodobá pěstounská péče je pro děti, které by jinak zůstaly v ústavech, největší štěstí. Musí to ovšem být takoví pěstouni, kteří svěřené dítě mají rádi jako své vlastní a kteří jsou skutečnými náhradními rodiči. To je ale podle „novátorů“ na MPSV a krajských úřadech špatné. Pěstouni si totiž podle nich neschválně svěřené děti převládávají a chovají se k nim jako k vlastním, protože pěstounská péče není osvojení. Pěstoun musí být profík a jeho hlavní snahou musí být návrat dítěte do vlastní rodiny. Zatím se to sice příliš nedaří (v roce 2016 se z celkem 13 935 dětí v pěstounské a poručenské péči k vlastním rodičům vrátilo jen 155 dětí, tj. 1,1 %), ale co není, může být (podle „novátorů“, ne podle SOOD). Není pak divu, že dlouhodobých pěstounů je velký nedostatek, na rozdíl od třetiny trvale „neobsazených“ přechodných pěstounských rodin pobírajících odměnu 20 tisíc korun měsíčně bez ohledu na to, jestli mají nebo nemají svěřené dítě. Navíc úřady o ty pěstouny, kteří to „dělají srdcem“, nestojí. Tím spíš, když se odváží nějaké kritiky. Další dítě už jim prostě nedají. Výmluv se najde vždy dost – nejčastěji, že nikde není žádné vhodné dítě právě pro ně. Jak důležité je pro dítě milující pěstoun, dokládají i tyto příběhy:

Jak si Danuška našla svou náhradní maminku
Osmiletou holčičku, říkáme jí třeba Danuška, vrátili úřady po třech letech v pěstounské péči vlastní matce – údajně vyčleněné feťače. Matka však dlouho bez drog nevydržela a dcera jí rozčilovala. Po několika týdnech musely úřady zmlácenou a zanedbanou Danušku matce odebrat. Nevrátily jí však její bývalé pěstounce, která na ni stále myslela, ani jí o odebrání holčičky neinformovaly, ale umístily holčičku rovnou do ústavu. Zoufalá Danuška stále přemýšlela, jak by se ke své „opravdové“ mamince vrátila. Až jednou, když jela s ústavem na výlet, se jí podařilo zavolat bývalé pěstounce, jejíž telefon si našetřila zapamatovala. S pláčem jí řekla, kde teď je a prosila ji, aby si pro ni přijela. Pěstounka za Danušku hned, jakmile to bylo možné, přijela na návštěvu a požádala o její svěření zpět do své péče. Naštěstí to netrvalo dlouho a šťastná Danuška se vrátila domů. Noční děsy ale díky úřadům má pořád.

Dítě visící na krku
Dvouapůlletý chlapec, o kterého se namísto matky nepříliš vzorně starala chůva, byl předán do péče budoucí pěstounce. Úřady však „zaspaly“, lhůta, do které měly rozhodnout o svě-

ření dítěte pěstounce, uplynula marně, a tak chlapce musela vrátit chůvě. Chlapec se ale na novou maminku od počátku velice upnul, a u chůvy neustále plakal a odmítal i jíst. Ta nakonec po několika dnech zavolala pěstounce, aby si pro dítě přijela, že už není schopna jeho křik a pláč snášet. Pěstounka si pro chlapce ihned jela a ten se jí chytil kolem krku a stále se jí držel, jako by jí nikdy nechtěl pustit. Ještě dlouho jí pak nestále „visel“ na krku. A i když už je velký, stále má pocit, že musel provést něco hrozného, když ho máma vrátila té zlé paní.

Zanedbané dítě z PPP
Třiletý chlapec po rok a půl trvajícím pobytu v PPP vypadal při předání do dlouhodobé pěstounské péče jako těžce mentálně postižený – uměl jen pár slov a choval se zcela nepřiměřeně. Možná byla přechodná pěstounka správná profesionálka, která si k němu nevytvářela žádný citový vztah, jak se teď ostatně doporučuje. Také jako správná profesionálka vyčerpala rodičovský příspěvek co nejrychleji, takže na dlouhodobou pěstounku už nic nezbylo. Ale ta se tím netrápí. Je šťastná, že v krátké době k ní chlapec navázal silný citový vztah a své opoždění rychle dohnal. Lásky opravdu dělá divy.

Čím hůře, tím lépe?

Ze statistiky MPSV (<http://www.mpsv.cz/cs/7260>) za rok 2016 vyplývá, že negativní trend ve vývoji počtu ohrožených dětí ve srovnání s lety před zahájením tzv. transformace péče o ohrožené děti (rok 2009) pokračuje. Ve srovnání s rokem 2009 vzrostl v roce 2016 počet týraných, zneužívaných a zanedbávaných dětí víc než dvojnásobně – ze 4 447 v roce 2009 na 9 416 v roce 2016. Jde o nárůst o 111 %!

Počty dětí zemřelých v důsledku týrání nebo jiného špatného zacházení vzrostly ze 2 v roce 2006 na 9 v roce 2016. Počty dětí, které utrpěly tělesné poškození, vzrostly ze 42 v r. 2006 na 140 v r. 2016. Počty dětí hospitalizovaných v důsledku špatného zacházení se zvýšily ze 105 v r. 2006 na 198 v roce 2016. Tyto parametry se zvýšily i ve srovnání s rokem 2015.

Počty dětí týraných, zanedbávaných a zneužívaných v náhradních rodinách se zvýšily ještě markantněji – ve srovnání s rokem 2009 se v roce 2016 jedná o nárůst víc než čtyřnásobný – o 305 % (z 97 v roce 2009 na 393 v roce 2016), podrobněji viz <http://www.sood.cz/nevesela-statistika-mps-v/>. Ministerstvo je ale v klidu.

V reakci na naši tiskovou konferenci ze dne 27. 4. 2017 prohlásila Mgr. Hana Jamrichová, vedoucí Oddělení ochrany práv dětí a náhradní rodinné péče Odboru ochrany práv dětí MPSV: „Máme více sociálních pracovníků a rovněž se snižuje tolerance společnosti vůči týrání a zanedbávání, máme více podnětů od lékařů a veřejnosti a v tomto kontextu je dobře, že počet zachycených dětí je vyšší, protože jsme schopni poskytnout odpovídající pomoc.“ - viz <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/domaci/2101286-vidockova-varuje-pocty-ohrozenych-deti-ros-tou-na-vine-je-spatna-situace-rodin>.

Toto vysvětlení ale lze stěží přijmout. Tvrzení MPSV odporují ta statistická data, která nejsou na vnímavosti okolí závislá – počty dětí utýraných, dětí hospitalizovaných a dětí, které v důsledku špatného zacházení utrpěly tělesné poškození, kde ve srovnání s rokem 2006 došlo v roce 2016 k několikanásobnému nárůstu. Stejně tak na vnímavosti okolí nezávisí čtyřnásobné zvýšení počtu dětí týraných, zneužívaných a zanedbávaných v náhradních rodinách (z 97 v r. 2009 na 393 v r. 2016). Náhradní rodiny byly pod dohledem úřadů i v roce 2009.

Důvody tohoto smutného vývoje spočívají v tzv. transformaci péče o ohrožené děti (středně podporované Norskými fondy), o kterou se od roku 2009 snažil ministr Drábek podle rad pana Maceley, hlavního propagátora novely zákona o sociálně-právní ochraně dětí účinné od roku 2013. Ta měla „transformaci“ dovést. V jejich snažení bohužel neméně usilovně pokračuje ministryně Marksová.

To, že zmíněná novela byla velký omyl, MPSV přiznalo již v roce 2015, když v materiálu předloženém sněmovně odůvodňovalo nutnost přijetí novely zákona o sociálních službách slovy: „*Cílem nové právní úpravy je nastavit podpůrný a pomáhající systém, nabízející účinnou ochranu dětem a rodinám a fungující na principu partnerství a spolupráce. Stávající systém nevede k účinné ochraně dětí a není důvěryhodným partnerem rodin.*“

Změny ve vedení i v obsazení Oddělení ochrany práv dětí a náhradní rodinné péče a Odboru ochrany práv dětí MPSV jsou tak časté, že noví vedoucí ani referenti zřejmě netuší, co tvrdili ti před nimi. Lidé, kteří prošli praxí na „pěčích o dítě“, byli až na výjimky odejiti a „transformace“ se chopily osoby bez praxe na úseku ochrany dětí. Stačilo, že tito noví pracovníci zavrhovali všechno, co dosud fungovalo, a že se jezdilo školit do Norska a Velké Británie. Důvodů této smutné statistiky je víc: Především se jedná o zhoršování sociální situace rodin, nárůst rodičů závislých na alkoholu, drogách a hazardních hrách, nedostatek vhodného bydlení, zpoždující

se sociální dávky a jejich přiznávání až na základě předchozího tříměsíčního období, zastavování dávek pro nedodání nějakého dokladu a zejména pak lichvářské úroky a penále při exekucích, které přivádějí i rodiny s dětmi do velmi těžkých a mnohdy neřešitelných situací a nezdávka vedou k nervozitě a agresivitě vůči dětem a k jejich zanedbávání. V důsledku rozpadu pediatrické péče a zrušení školní lékařské péče dochází k pozdějšímu odhalování týraných a závažně zanedbávaných dětí, kdy jim často jde již o život. Rodiče, kteří týrají své děti, často mění místa pobytu, a pokud vůbec jdou se zraněným dítětem k lékaři, pak obvykle jen na pohotovost.

Na terénní sociální práci mají OSPODy mnohem méně času než před novelou z roku 2013, která je zaválila množstvím nové a zbytečné administrativy. Návštěvy pracovníků OSPOD bývají obvykle předem ohlášené, aby rodina byla zastihena. Mimo pravidelnou pracovní dobu totiž OSPOD nepracuje - jen jedna sociální pracovnice má pohotovost na telefonu, který není veřejně známý (má ho pouze policie). I toto je „vymoženost“ zmíněné novely.

Děti jsou často ponechávány v naprosto otěšených podmínkách, neboť je tlak z MPSV, aby jich v ústavech bylo co nejméně (přechodní pěstouni nemají zájem o starší děti nebo o skupiny sourozenců). Tvrzení, že „čím hůře, tím lépe“, tedy není příliš namístě.

Ani vývoj náhradní péče není příznivý
Ani statistika náhradní péče není příznivější. Jak vyplývá z tabulky č. 2, počet dětí týraných, zneužívaných a zanedbávaných v náhradních rodinách se ve srovnání s rokem 2009, kdy byla zahájena tzv. transformace péče o ohrožené děti, v roce 2016 zvýšil 4x.

V náhradní rodinné péči se ke dni 31. 12. 2016 nacházelo celkem 18 636 dětí, z toho 10 922 v dlouhodobé pěstounské péči, 540 v přechodné pěstounské péči, 3 013 v poručenské péči a 4 161 v péči jiné osoby.

Celkem bylo z péče rodičů v r. 2016 odebráno 3 812 dětí, z toho z důvodu týrání 158 dětí, pro zneužívání 42 dětí, pro zanedbávání výchovy 1 665 dětí, z důvodu výchovných problémů dítěte 937 a z důvodu jiných překážek na straně rodičů bylo odebráno 1 010 dětí. Není zřejmé, do jaké kategorie jsou započítány zejména desítky dětí, odebranych proto, aby se naučily mít rády druhého rodiče.

Tabulka č. 1 – zdroj: <http://www.mpsv.cz/cs/7260>

Rok	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Úmrtí	3	2	5	5	6	10	6	13	9	6	9
Hospitalizace	105	121	122	190	197	225	183	192	240	187	198
Tělesné poškození	42	58	76	75	76	85	88	144	96	104	140
Posttraumatická stresová porucha	242	286	454	416	517	378	668	922	667	315	241
Těhotenství		34	41	54	30	24	33	36	47	37	40
Nutnost poskytnutí psychologické pomoci	Nesledováno	(do r. 2014)							rok 2015 1775 1860		

Tabulka č. 2 – zdroj: MPSV, viz www.mpsv.cz/cs/7260

Srovnání počtu případů ohrožených dětí v náhradních rodinách (NRP) a v ústavní výchově vč. ZDVOP (ÚV)

Rok	2009	2015	2016
Celkem oznámeno případů - NRP - ÚV	4 447-97-61	9 433-431-189	9 416 -393-227
Z toho týraní celkem - NRP - ÚV	1 152-17-2	1 754-66-31	1613-65-31
Z toho pohlavní zneužívání celkem - NRP - ÚV	816-35-33	745-30-29	780-53-70
Z toho dětská pornografie celkem - NRP - ÚV	14-0-0	57-0-1	66-2-3
Z toho dětská prostituce celkem - NRP - ÚV	4-0-0	15-0-4	23-2-2
Z toho zanedbávání celkem - NRP - ÚV	2 461-45-26	6862-335-124	6934-271-121

Zoufalá matka

Začátkem května 2017 přivedla městská policie na naši pobočku v Dubí zoufalou a uplakanou matku, která neustále opakovala, že ji seberou děti.

Do dvou dnů se totiž musí vystěhovat z bytu, kde bydlí bez smlouvy, ale kde řádně platí nájem osm a půl tisíc měsíčně, i když nepobírá žádný příspěvek na bydlení. Strážníci potvrdili, že se matka o děti vzorně stará, ale že byt není zkolaudovaný a na dům je uvalena exekuce. Matka uvedla, že nájem na celý

měsíc už zaplatila a teď nemá ani na kauci, ani na nájem. Jak jsme později zjistili, matka nemá nikoho než své děti, protože celé dětství prožila v dětském domově, a otec dětí od ní před rokem odešel za jinou ženou. Protože jí po zaplacení nájmu zbylo jen tisíc korun, musela se stále zadlužovat. Byla už tak zoufalá, že pomýšlela na sebevraždu, ale děti by tu nechat nemohla. Matce jsme poskytli potraviny a hygienické prostředky a slibili jsme jí, že se pokusíme zajistit jí nějaké přijatelné bydlení.

S majitelem se podařilo dohodnout, že rodině nájem ještě o měsíc prodlouží. V okolí se budeme snažit během této doby nalézt vhodný byt, na který bude nárok na příspěvek na bydlení. Díky naší sbírce můžeme matce poskytnout půjčku na kauci, protože jinak by se jí žádný byt získat nepodařilo, a o své děti by asi opravdu přišla. Celá rodina pak na tom bude mnohem lépe. Dál jim budeme poskytovat potraviny a hygienu. Když jsme to matce sdělili, plakala tentokrát šťastím.

SOOD v době od 26. 10. 2016 do 17. 5. 2017 nejvýznamněji podpořili:

KOVOTEX s.r.o. (100 000 Kč), NADACE NAŠE DÍTĚ (100 000 Kč), pan JUDr. Pavel LAKATOŠ - 3EL (60 000 Kč), pan Ing. Oldřich MICHERA, CSc., MBA (50 000 Kč), paní Blanka MOTEJLOVÁ (50 000 Kč), PAKRA ZF-SERVIS s.r.o. (50 000 Kč), PODA a.s. (50 000 Kč), PROINTERIER s.r.o. (50 000 Kč), SUDOP GROUP a.s. (50 000 Kč), DATA COLLECT s.r.o. (35 000 Kč), DAYS MENU s.r.o. (30 000 Kč), KARNED TOOLS s.r.o. (25 300 Kč), pan Jaroslav MATUŠŮ (25 000 Kč), FOTE s.r.o. (20 000 Kč), pan Julius HÁJEK - MERAN (20 000 Kč), pan Michal HAVRDA (20 000 Kč), CHODOV TOUR s.r.o. (20 000 Kč), KASTO TÁBOR s.r.o. (20 000 Kč), KOMFORT a.s. (20 000 Kč), PODLAHY LIŠKA s.r.o. (20 000 Kč), pan Ing. Milan STRAŠIL (20 000 Kč), pan Ing. Petr ŠEC (20 000 Kč), VILIKUS s.r.o. (20 000 Kč), YATE s.r.o. (20 000 Kč), paní Libuše KALOUSKOVÁ (18 000 Kč), AJ TECHNOLOGY s.r.o. (15 000 Kč), pan Ing. Jiří DRAHORÁD (15 000 Kč), paní MUDr. Jitka HOMOLÁČOVÁ (15 000 Kč), paní Alice a pan Tomáš JANEBOVI (15 000 Kč), pan Ing. Miroslav KANDR - ELEGANCE (15 000 Kč), paní MUDr. Alena MACHOVCOVÁ, MBA (15 000 Kč), pan Oliver MOKRIŠ (15 000 Kč), SCHIEDEL s.r.o. (15 000 Kč), paní Marie KŘEPELOVÁ (12 405 Kč), pan Ing. Jiří DAVID (12 000 Kč), paní Dagmar MAČUGOVÁ (12 000 Kč), pan Ing. Vladimír MACHÁČEK (12 000 Kč), ALUFIX BOHEMIA (10 000 Kč), AUTOLAROS SPEED (10 000 Kč), pan Radim BAJGAR (10 000 Kč), paní Miroslava BRADOVÁ (10 000 Kč), pan Ing. Vlastimil BROTÁNEK (10 000 Kč), CLIMFIL BRNO s.r.o. (10 000 Kč), DELTA PLUS - RYBÁŘSKÉ POTŘEBY s.r.o. (10 000 Kč), DENDRIT CONSULTING s.r.o. (10 000 Kč), FLORASIS s.r.o. (10 000 Kč), GET INDUSTRIAL ASSEMBLY s.r.o. (10 000 Kč), pan MUDr. Luděk HROUDA (10 000 Kč), CHESTERTON ČR s.r.o. (10 000 Kč), paní Helena CHMELOVÁ (10 000 Kč), pan Filip CHODOUNSKÝ (10 000 Kč), INVELT - ELEKTRO s.r.o. (10 000 Kč), ISOLIT-BRAVO s.r.o. (10 000 Kč), pan Ing. Bc. Jiří JEMELKA - PORADENSTVÍ BTČI (10 000 Kč), pan Vítězslav KINCL (10 000 Kč), paní Věra KOŠTÁLOVÁ (10 000 Kč), paní MUDr. Jana KOTALOVÁ (10 000 Kč), KPK s.r.o. (10 000 Kč), pan Antonín KREJČÁREK - UMTON BARVY (10 000 Kč), pan Aleš KŘEMEN (10 000 Kč), KV.ŘEZÁČ s.r.o. (10 000 Kč), MERTL AKUSTIKA s.r.o. (10 000 Kč), paní Marcela PETŘÍKOVÁ (10 000 Kč), pan Ing. Pavel POSPÍCHAL (10 000 Kč), pan Pavel POUR (10 000 Kč), pan Jaroslav PŘICHYSTAL (10 000 Kč), REHABILITACE A REGENERACE RS s.r.o. (10 000 Kč), SAFEMED MEDICAL DEVICES s.r.o. (10 000 Kč), paní Eliška SCHWARZEROVÁ (10 000 Kč), SIKO KOUPELNY a.s. (10 000 Kč), pan Ing. Petr ŠIROČKA (10 000 Kč), pan Jakub ŠEBESTA (10 000 Kč), paní Eva ŠPAČKOVÁ (10 000 Kč), paní Barbora ŠPOTÁKOVÁ (10 000 Kč), VALET M T s.r.o. (10 000 Kč), paní Jana VLACHOVÁ (10 000 Kč), VLTAVÍN LEAS a.s. (10 000 Kč), WEB4SOFT INTERNET s.r.o. (10 000 Kč), ZAHRADY A ZELENĚ s.r.o. (10 000 Kč), ZÁMEK ZÁBRĚH s.r.o. (10 000 Kč), paní Bronislava RYBÁŘOVÁ (7 500 Kč), BEZ BANKY s.r.o. (7 000 Kč), paní Magdaléna SCHREIBEROVÁ (6 000 Kč), STK FREN s.r.o. (6 000 Kč), paní Tatiána ŠRÁMKOVÁ (6 000 Kč) a dary ve výši 5 000 Kč věnovali: AF ATELIER s.r.o., pan Ing. Vladimír ANDRLÍK, ARMAT s.r.o., pan Otto BARTOLŠIČ, BDP ADVISORY s.r.o., pan prof. Jiří BĚLOHLÁVEK, BENA-REVIZE ELZAŘ, BOMEX - CZ s.r.o., obec BOŘETÍN, pan Alexander BRANYIK, paní Petra BREJCHOVÁ, pan JUDr. Tomáš BRZOBOHATÝ, BURDA AUCTION s.r.o., paní Martina ČERMÁKOVÁ, DANĚ PLUS s.r.o., pan Václav DĚDEK, CSc., DESPRA s.r.o., pan Ing. Ivan DOBÁŠ, CSc., obec DOBRÁ VODA U ČESKÝCH BUDĚJOVIC, DRINGS s.r.o., paní Zora DUŠKOVÁ, EPOS s.r.o., FINELITY s.r.o., FORAGRA s.r.o., pan Jan GAISLER, GLENOWELL CZ s.r.o., paní Alena HAASOVÁ, pan Ing. Karel HÁJEK, paní MUDr. Milana HEMZALOVÁ, pan Miroslav HRUBÝ - NÁSTROJÁŘSTVÍ, paní Bc. Jana HÚLOVÁ, pan Ing. Jiří HYPŠ, CHODOVAR s.r.o., IMPORK s.r.o., IVÁNEK - ZEMAN v.o.s., pan MUDr. Tomáš JAGOŠ, J.O.D.DVOŘÁKOVÍ s.r.o., pan Ing. Hana JOHANISOVÁ, pan Robert KALLISTA, paní Tereza KALOVÁ, pan Ing. Jiří KOCIÁK, pan František KOPEČEK, pan Ing. Jiří KOTAČA, KOVOVÝROBA KRUPA s.r.o., pan Jan KOZÁK, paní MUDr. Jindřiška KRAUZOVÁ, pan Rostislav KRUŽÍK, pan MUDr. Vít KUBA, pan Petr KUBÁT, pan Ing. Petr KUKULKA, pan Ing. Pavel LIEHMAN, LOBSTAV s.r.o., pan Ing. Miloslav MARČAN, pan David MIČAN - ZAHRADA M, pan Jan MIKYSKA, pan Ing. Slavomír MOLEŠ, MORAVSKÝ PLYNOSTAV a.s., paní MUDr. Markéta MRÁZOVÁ, NARETEC s.r.o., pan Lubomír NOUZECKÝ, pan Ing. Jan OHŘÁL, O & K OBCHODNÍ SPOLEČNOST s.r.o., paní JUDr. Milada PEŘINOVÁ, pan Vladimír POLIAK, pan Ing. Leoš PROCHÁZKA, PROORMEDENT s.r.o., PSM JACENÍK s.r.o., paní Hana PÝCHOVÁ, paní Hana SABLOVÁ, S-A-S s.r.o., pan Zdeněk SKROVNÝ, pan Ing. Lubor SLEZÁK, pan Ing. Jan SULKIEWICZ, pan Zdeněk SVOBODA, pan Jiří ŠTURMA, TOPSPO STRAŠICE s.r.o., pan Miloslav TRUBAČ, obec TRZEK, paní Hana TRÍSKOVÁ, pan JUDr. Milan USNUL, pan Luděk VÁCLAVÍK, paní Hana VALDHANSOVÁ, paní Jindra VALDHANSOVÁ, paní prof. JUDr. Helena VÁLKOVÁ, paní PhM. Pavla VAŘÁKOVÁ, pan Ing. Miroslav VAVERA, pan Petr VČELKA, pan Martin VINAŘICKÝ, pan Ing. Pavel VINOHRADNÍK, pan Ing. Leoš VOSOL, VR SPEDO s.r.o., pan Václav VYORAL, pan Gustav WILHELM, XL METAL s.r.o., pan Ing. Milan ZACHARIÁŠ, paní Ing. Věra ZDENKOVÁ, paní JUDr. Markéta ZEITHAMLOVÁ a pan Josef ŽÍKA - STAVEBNÍ A ZEMNÍ PRÁCE

Je nám líto, že s ohledem na nedostatek místa můžeme uveřejnit jen dary od 5 000 korun. Na našich stránkách zveřejňujeme dary od 1 000 Kč. Všechny darů si však velmi vážíme a moc a moc za ně děkujeme!

HLAVNÍ SMĚRY ČINNOSTI SOOD

- Pomoc ohroženým dětem přímo v rodinách
- Sociálně-právní poradenství
- Asistované kontakty rodičů (prarodičů) s dětmi
- Potravinová a materiální pomoc sociálně slabým rodinám
- Kolizní opatrovnictví nezletilých před soudem
- Krizová linka pro anonymní rodičky
- Snaha o zlepšení legislativy a praxe na úseku ochrany dětí
- Osvěta - články, spolupráce s médii
- Do budoucna předpokládáme zřizování a provoz zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc, a to na principech Klokánků, zejména převzetí provozu těchto Klokánků, kterým by jinak hrozil zánik.

Zpráva o činnosti SOOD za rok 2016:

- Vznikly 2 pobočky zaměřené na poskytování sociálně-právního poradenství a sociálně aktivizačních služeb včetně terénních - v Praze a v Ostravě;
- řešili jsme celkem 30 dlouhodobých případů ohrožených dětí, které se týkaly 59 dětí; a to i sepsáním návrhů k soudu a zastupováním u soudu;
- zajistili jsme celkem 28 asistovaných styků dětí s otcem, matkou i prarodiči;
- snažili jsme se pozitivně ovlivnit legislativu a praxi na úseku ohrožených dětí, a za tím účelem jsme se aktivně zúčastnili čtyř konferencí a seminářů v Parlamentu a uspořádali jsme dvě tiskové konference, a to 19. 5. a 5. 12. 2016. Na případ dvou chlapců z Plzně, odebraných z péče matky proto, že se nechťeli stýkat s otcem, jsme upozornili poslance sociálního výboru a Kancelář veřejného ochránce práv.

PRÍJMY A VÝDAJE SOOD v r. 2016

PRÍJMY:	
čistý výtěžek sbírky	1 281 289 Kč
dary přijaté na běžný účet	266 305 Kč
dary přijaté do pokladny	71 259 Kč
příjmy z vlastní činnosti: (reklama, charitativní akce v Dubí)	146 354 Kč
členské příspěvky	5 700 Kč
dotace Města Dubí	5 000 Kč
příjmy celkem:	1 775 907 Kč
zůstatek z r. 2015	359 216 Kč
VÝDAJE:	
vybavení kanceláře a dětské herny	28 129 Kč
kancelářské potřeby	10 440 Kč
pronájem kanceláře a dětské herny	238 002 Kč
telefony, internet, poštovné	58 866 Kč
poplatky, kolky, pojištění	7 916 Kč
služby	198 495 Kč
mzdové náklady (2x DPP)	233 040 Kč
cestovné	1 304 Kč
výdaje celkem:	776 192 Kč
v pokladně a na účtech bylo dne 31. 12. 2016 k dispozici	1 358 931 Kč

Základní informace o SDRUŽENÍ NA OCHRANU OHROŽENÝCH DĚTÍ, z. s.

Sídlo: Na Poříčí 1041/12, 110 00 Praha 1, Nové Město

IČ: 04648293

číslo sbírkového účtu: 151151156/2010

(sbírka povolena rozhodnutím Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 4. 3. 2016, č.j. MHMP 381885/2016)

tel.: 775 43 05 43

krizová linka pro ženy, které anonymně porodily mimo zdravotnické zařízení a nemají v dosahu babybox: 725 999 161

e-mail: sood@sood.cz

internetové stránky: www.sood.cz

SDRUŽENÍ NA OCHRANU OHROŽENÝCH DĚTÍ